

oktobra so povezali z
ovijo nove tretje osnov-
ole, novega otroškega
nove knjižnice, novih
med njimi tudi od Pen-
Šentflorjanskem grab-
novega spomenika na
posvobodilni borbi v Ve-

bivalci velenjske občine
nosni na te in druge re-
se, saj so rezultati nji-
ga lastnega dela in kra-
ega samoprispevka. »Naš
za katerega so se na re-
dumu izrekli 22. marca
je postal pojem solidar-
in visoke zavesti delov-
ljudi. In rezultat? Hitrej-
sevanje številnih vpra-
družbenega standarda!

osrednji proslavi, v so-
9. oktobra dopoldne,
na Titovem trgu zbralo
tisoč ljudi. Tu je pred-
k občinske skupščine
Zgank izročil domači
posti teritorialne obram-
artizansko zastavo, tu je
ator »Gorenja« Ivan Atel-
predal velenjskim gasil-
nov avto in tu je spet
ednik skupščine odkril
pomenik narodnosvobo-
borbi in več kot 600 pad-
porcem. Spomenik je de-
zademskega kiparja Sto-
Batiča, medtem ko je
ktonska zasnova s fonta-
misel inž. arh. Mušiča.

proslavi pa je o pome-
raznika in uspehih ve-
ke občine po vojni govo-
sekretar občinske konfe-
e ZK, Franc Korun.

M. B.

SENTJUR

PITNA VODA
IZ CELJA

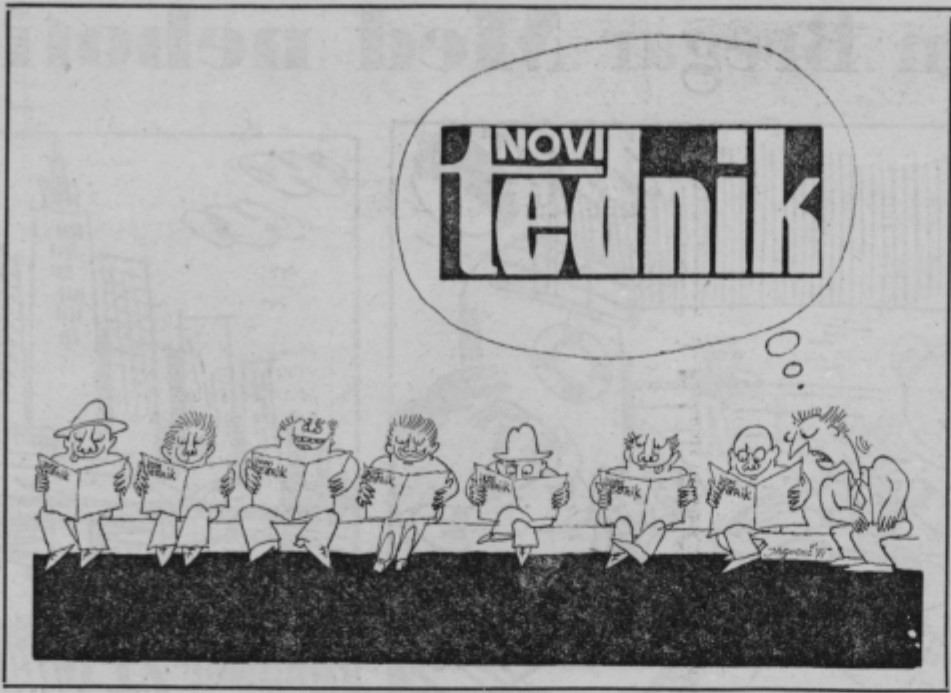
itur ima še vedno hude
eme s pomanjkanjem
vode. Nov izvir vode v
pri Zusmu jih verjetno
rešil, ker ga bo upo-
občina Šmarje za na-
je Loke in okolice. Za-
entjurčani razmišljajo o
avi s celjskim vodovo-
iz Skofje vasi. Do leta
i Sentjur potreboval 50
dnih litrov na dan. S
da bi Celje postopoma
o Sentjurju od svojih
kundnih litrov 10 do 20
bi sčasoma problem
noma rešili.

KUPNA CENA
ZEMLIŠČ

entjurju so odborniki z
m določili odkupno ce-
mlišč za naselje Sent-
kraje zunaj njega.
je bil potreben zaradi
i spekulacij in tožb na
u zaradi navijanja cen.
bodo v bodoče zemlji-
Sentjurju odkupljena
85 dinarjev in zunaj
ega naselja po 11 dinar-
snova tej ceni je cena
inega zemljišča. V pri-
da se bo ta dvigala,
orasta tudi odkupna

res je

linila hudomušna mi-
njo in na obljubo, ki
le dal Janezu, se je
unil šele potem, ko je
l zgodaj popoldne dor-
Zena je tedaj čistila
le. Zdaj se je Tonček
nehlil. V škatalah ozi-
a v kremi za čiščenje
lev je videl svojo re-
Zasmejal se je na
in žena ga je čudno
edala.
zabojčka, v katerem
o pribor za čiščenje

NOV ODBORNIK

Na nadomestnih volitvah v Jakovu so občani več zaselkov izmed treh kandidatov izvolili za novega odbornika JOŽETA VENGUSTA iz Vođoza.

TEŽAVE Z ELEKTRIKARJI

Vitanjčani, z njimi pa tudi prebivalci Loč, se pritožujejo, ker preko sobote in nedelje nikakor ni možno dobiti dežurnega električarja, ki je zadolžen za vzdrževanje daljnovodnih naprav. Primerilo se je, da so bili Vitanjčani brez vode v vodovodnem omrežju, ker ni delovala črpalna. V posebni omarici je pregorela varovalka, le-to pa lahko zamenja samo pooblaščen električar, ki je praktično nedosegljiv. Predlagali so, da naj bi elektro Maribor, izpostava Slovenska Bistrica, v teh krajih pooblaštil koga izmed občanov, da bi lahko posegel takrat, kadar pride do manjše napake.

RADIO TV DELAVNICA

V novem naselju nad cesto, ki pelje v center Šmarja pri Jelsah, je nedolgo tega Celjan Danilo Arčan odprl Radio in TV delavnico. Takšne vrste uslug Šmarje, ki že prerašča okvir nekdanjega trga in se počasi razvija v majhno mesto, doslej ni imelo, zato je razumljivo, da so Šmarčani nove pridobitve veseli. Radio in TV delavnice tudi drugje v občini ni.

M. STRASEK

obutve, je vzel štiri škatile, jih lepo zavil in odšel na sejem.

»Si dobil?« ga je vprašal Janez.

»Sem. Škatla stane 50 dinarjev!«

»Dobro! Daj sem. Tu imaš denar!«

Pa še res je, da je Tone v nekaj minutah »prodal« štiri škatile čudovite »žavbe«. Pa tudi to je res, da nihče ne ve, kako je delovala.

Zakon niso rože, zakon je vse

Ze dalj časa ni bilo v prostoru, kjer poročajo, para, ki bi se še enkrat poročil. Pa ne poročil zato, ker bi se prej ločil in si izbral novega partnerja za pot skozi življenje, temveč zato, ker bi z enim samim družinskim družabnikom vztrajal v zakonu celih petdeset let. Vztrajal srečen in tudi razočaran, saj kot pravita Ivan in Marija Pečkovnik, »zakon niso rože,

1921 vzela. Rekla sta si »da« in ga ponovno potrdila zadnjo soboto po petdesetih letih! V tem času sta vzgojila tri otroke, pri enem v času lepe jeseni in bogatega življenja stanujeta.

»Po poroki sva se morala vrniti v Šoštanj. Domotožje po slovenskih gričih je bilo preveliko,« se je spominjal tistih dni v letu 1921 Ivan Pečkovnik.

zakon je vse, tudi trpljenje, razočaranje, trni, radost in veselje. Vino in pelin!«

Ivan Pečkovnik se je rodil 1894. leta v Šoštanju, prav tako njegova žena Marija, samo štiri leta pozneje. Težko in neurejeno življenje ju je vrglo v svet, vsakega v drug kraj Jugoslavije. Ivan je delal v Zemunu, Marija najprej v Splitu, potem pa je tudi prišla v Zemun. Pa ne zato, ker bi poznala Ivana, temveč zaradi dela. Potem sta se srečala, drug drugemu bila všeč in se 3. oktobra

»Jaz pa bi kar doli ostala pa sem ga imela tako rada, da sem šla z njim. Danes mi ni žal,« je pritrdila žena Marija.

Ivan je šel v pokoj kot delavec rudnika lignita v Velenju, Marija pa kot gostinska delavka, kuharica pri gostinskem podjetju Velenje.

Obema zlatoporočencema tudi naše čestitke z edino željo: jesen naj bo čimbolj bogata in lepa, vsaj tokrat naj bo življenje kot roža brez vsega ostalega.

tv

»Pranger« ali sramotilni kamen na Pilštanju je zelo star spomenik, ki pa ga počasi že razjeda zob časa. Včasih je bil kot simbol trga, ki je imel sodno oblast, danes pa je simbol odseljevanja, saj je okoli njega več ali manj vedno tiho in mirno. Trg Pilštanj živi življenje naselja, mimo katerega je razvoj Sel neopazno.

Milenko S.

mala anketa.

Vesel in ponosen sem...

Referendum, ki so ga v velenjski občini izvedli 22. marca lani za uvedbo krajevnega samoprispevka, za gradnjo cest, šol, otroških vrtcev in drugih objektov pod geslom »naš dan«, je postal pojem solidarnosti in izrednih uspehov ljudi v tej občini. Odločili so se za skupno zbiranje sredstev; prispevkom zaposlenih in drugih so dodali še deleže gospodarskih delovnih organizacij. Samo s pomočjo samoprispevka in prispevki gospodarskih organizacij so se odločili v petih letih zbrati nad 40 milijonov dinarjev.

Referendum je uspel. Posebna komisija, ki jo je imenovala občinska skupščina, pa skrbno dela na programu, ki so ga sprejeli ob razpisu referenduma. Tako so delovni ljudje v velenjski občini znova potrdili besede predsednika občinske skupščine Nestla Zganka, da zanje nobena naloga ni pretežka.

In kako gledajo na krajevni samoprispevek danes? O tem govori mala anketa:

RAJKO JUVAN, stojni ključavničar v šoštanjski tovarni usnja: Pravzaprav sem ponosen na našo skupno akcijo in krajevni samoprispevek. Po zaslugi skupne odločitve o financiranju nekaterih cest, šol in drugih objektov, smo dobili marsikaj. Meni veliko pomeni asfaltirana cesta od Penka po Šentflorjanskem grabnu, saj mi prinaša tudi lepšo pot na delo v Šoštanj. Škoda, da ni takšna vse do Belih vod.

VLADO GOLOB, delavec iz Šentflorjana: Ni mi žal, da plačujem dva odstotka od osebnih dohodkov. Odločitev, ki smo jo sprejeli, se bogato obrestuje. Če bi ne uvedli krajevnega samoprispevka, je vprašanje, kdaj bi dobili vse te nove objekte, ki smo jih v občini odprli lani in letos. Takrat si skoraj pomisliti nisem upal, da bo vse to res. Toda, danes vidim, da so nove ceste, šole in drugi objekti resnica.

ROZA NATEK, delavka v Gorenju: Verjemite, da ni lahko vsak mesec odpovedati se dvema odstotkoma osebnega dohodka. Toda, ker gre za program, ki prinaša lepše življenje otrokom, materam in vsem zaposlenim v občini, tudi samoprispevek ni breme. Veliko smo dobili v tem času, dosti del pa še čaka na uresničitev. Topleje mi je pri srcu, ko vidim, da bodo otroci odslej obiskovali lepše in nove šole, vrtce...

IVAN MRAMOR, rudar iz Velenja: Moram reči, da pogrešam denar, ki ga dajem za samoprispevek. Toda ko vidim, da iz tega nastaja nekaj velikega, sem srečen, da sodelujem v tej akciji. Še bolj pa bi bil vesel, če bi večkrat ali vsaj enkrat na leto zvedel, koliko denarja smo zbrali in kako ter v kakšne namene potrošili. Po zaslugi solidarne akcije smo veliko dobili. Na vse sem ponosen, zlasti pa na spomenik.

KAREL KOZELJ, kopališki mojster v Velenju: Ponosen sem na vse, kar je v naši dolini zrastle po zaslugi krajevnega samoprispevka. Tolikšne aktivnosti na tem območju še ni bilo in vesel sem, da je večji del objektov namenjen otrokom. Pa še nekaj, za nas pomeni predsednik občinske skupščine Nestl Zgank veliko. Če bi njega ne bilo, je vprašanje, kako bi napredovali.

M. BOZIC

